

ČULKE na PALCI.

Izja vsak četrtak. (Esce ogni giovedì) - Uredništvo in upravljanje v Gorici, Via C. Favelli 9. - Tiska Narodna Tiskarna. - Izdaj. in ogd. ured. FRANCE BEVK
na oglasom: 1 milim. visočine v širini enega stolpa L. 80, za trgovske reklame, hane obvestila poslana, vabila, naznanila, itd. vsaka vrsta L. 1.—
Celoletna naročnina L. 15.— Za tuzemstvo L. 22.50

Leta V. GORICA, četrtek dne 4. februarja 1926 - GORIZIA, giovedì 11 4 febbraio 1926. št. 5.

ANAŠNJI POLITIČNI POLOŽAJ V SHS

Naj bo ta slika brez besedila,
kako je v državi nek' eS Ha eS,
Radič danes vrtil pridno lajno,
prej ni povohal nobeden ga pes.

Poleg na struno edino mu brenka,
saj mož ima brado in je čestit,
ali še Pašič mu nič ne pomaga,
od Radiča glas mu prevpil je, ubit!

Konj je hrskal z nozdrvi in
v čimdalje hitrejšem diru sta
se bližala domu.

Konj je obstal na dvorišču.
Hlapec je, ne mence se za Til-
ko, skočil s sani in izpregel
konja. Tilka je takisto stopila
iz sani in izginila v temo...

Hlapec je prišel v kuhinjo.
»Kje pa je Tilka?« vpraša
gospa in skrb se ji bere z
obrazu.

»Ne vem«, pravi hlapec
»pripeljala se je, če jo ni, ne
vem, kam je šla«.

Čakali so in čakali, toda Til-
ke ni bilo. Prižgati je moral
hlapec svetilko in šli so iskat

Tilko okrog hiše, po kotih in
okrog vogalov.

Odrpelo se je gornje okno in
rezek glas je zahučal v temo.

»Pamet iščejo, dober tek!«
Zaloputnilo je okno in spodaj
so po brezuspešnem iskanju
odšli v hišo. Skrbi ni bilo ne
konca ne kraja, vsemu je bil
kriv le hlapec, ki ne pazi niti
na domače ljudi.

Naenkrat se pa odpro vrata
in Tilka stopi z jeznim obra-
zom v kuhinjo. Vrgla je knji-
ge v kot in se razjezila:

»Spite doma in se zabavate,
jaz naj pa hodim peš, figo. Če

Cestni ples v predpustu.

Zdaj je čas modernih plesov,
zdaj je čas i maškerad,
če na cesto stopiš, plesal
boš pred avti-rad, nerad.

Tudi te zasuje blato,
da boš maska čez in čez,
le pogledaj se v zrcalo,
ako to si ti — zares...

Pomota.

Noč krije zasneženo zem-

Vlak je obstal. Izstopili so
avoi in so razvrstili po oz-
sneženi stezi. Tilka je bila
d zadnjimi. Na česti je ča-
hlapec s sanmi, v katere je
uprežen isker vranec. Hla-
fe bil nejevoljen. Vlak je
precej zamude in radite-

ga je moral dolgo čakati na
mrazu.

Sedla je Tilka brez besede
na sani in se stisnila molče k
hlapcu, ki je precej pogrnal.
Hlapec je bil vajen tega. Vsa-
ki dan je vozil gospodarjevo
nčerkno, toda govorika sta zelo,
zelo redko. On je molčal in
ledal pred se, Tilka je molča-
a in mislila svoje.

drugič ne pride Ivan po me, pa ostanem doma!»

Jeli so jo pregovarjali in jo čudom vpraševali, kako more tako govoriti, ko se je vendar pripeljala s sanmi.

»Nisem se! Nihče me ni čakal!»

Nikakor se niso mogli razumeti. Končno so pa le prišli na to, da se je s hlapcem pripeljal lepo v miru nekdo, ki je dobro poznal razmere in je na ta način hitro prišel domov.

in nosi nizke čevljičke, take, kot jih nosijo samo čisti frajlce. V desnem žepu je pisani robček, tak kot perutnice kakega metuljčka in če je ta metuljček še parfumiran, potem je pa fant res od fare in se lahko kar zasuje, kar se hoče.

To gleda in gleda in izbere po navadi tako, ki ima mnogo drobne mokce po llicah in veliko barvice na ustnicah. Seveda mora previdno plesati, da ji spotoma ves ta božji dar ne strese na tla.

Čuk bi še to omenil, da dekleta večinoma plešejo zato, ker bi se rada omožila, fantje pa plešejo zato, ker so radi vedno lejdik in fraj. Pa nič ne pomaga. Včasih se tudi kateremu fantu pošteno spodrsne, da pade in prileti naravnost v zakonski stan.

Kako bo ta pust, bo pa še poročal

ČUK NA PALCI.

Zadnje in deloma tudi predzadnje številke našega lista cenjeni naročniki in čitatelji niste dobili, ker sta bili zaplenjeni. Naj man zamudo blagovoljno oprostijo.

Gorizia, 28. januarja.

Smo takorekoč v predpustu, ko neha navadno pamet in odpovedo možgani, ter začne norost. Čas, ko sme slednji človek stopiti čez ojnice svoje pameti in obleči drugega človeka.

V tem času se vidi največ svilenih nogavic, (med temi so seveda tudi raztrgane). kikirije imajo največjo daljavo od tal (včasih tudi nad 35 cm, to se pravi celo več, kot jih dovoljuje slavna atenska vlada, ki je začela v svoji očetovski skrbi skrbeti tudi zato, da ženske ne nosijo prekratkih kril). V tem predpustnem času ne cvetejo samo dišeči krofi, ampak se šopirijo tudi lasje nad senci in nad čelom plesalk, da človek ne ve, ali gleda žensko glavo ali kak eksotičen cvet. Nekdaj je Čuk videl fotografijo zamorca, ki je imel tako glavo kot pušpanov grm. Evo, nič drugačne niso dandanes naše plesalke.

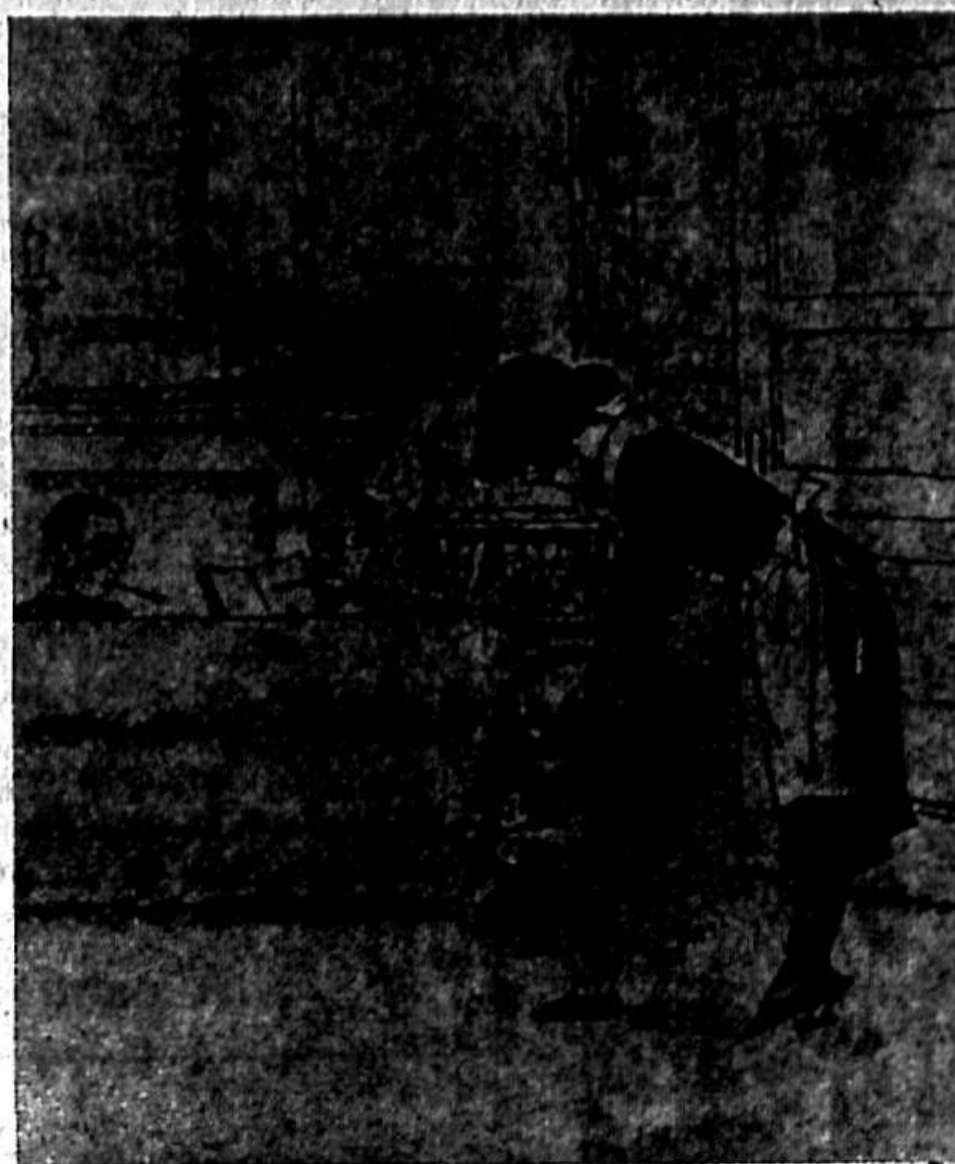
Ali naj opisujemo še njih šolne, ki so bili izbrani v najlepši trgovini v Raštelju in dvakrat preplačani, da bodo v treh plesih preplesani. Kaj se hoče. Luštni smo pa le. Luštni tudi moramo biti.

Če omenim samo še prstan, ki je iz čistega zlata, ki se ga dobi na trgu sv. Andreja za par lir, smo pri kraju in lahko začnemo z ostalim. Noge. Nje ne nožice so vse v srbečici, da še tedaj pleše in jih privzdiguje, ko čaka na ples. Ti nebeška mati, kako se pa obračajo nje ne oči. Vse fante hkrati vidi in pa vsakega posebej gleda. Vsakega poželi, tisti ki pride,

da jo pelje plesat, je pa dober, ako tudi ni po volji, in mora grenko kapljico požreti, ko pa drugega ni.

Pa fantje. No, ti se ne lma, jo tako, dasi smo tudi tu pa tam videli katetega, ki se lišpa

Katera je...

»Pozdravi mamo, predno greš spat?»

»Katera pa je mama?»

Premeten kmet.

Štjer.

Prišel je k nekemu zdravniku bolehen kmetič in mu potožil svoje težave. Zdravnik ga preišče in mu končno napiše recept. Seveda se je nanj podpisal in pritisnil štampiljko. Kmetič je spravil recept v žep in hotel oditi. Pokliče ga pa zdravnik nazaj in mu reče:

Če hočete, stopite lahko spotoma v tisto le restavracijo, precej prva hiša in si naročite guljaš ter spijte nekaj konjaka. To bo prav

blagodejno uplivalo na vašo bolna prebavila.

Kmetič, ki je bil pozabljev pa reče:

»Če ste tako prijazni, gospod doktor, napišite mi kar na ta le listek; veste, spotoma bi lahko pozabil.«

Dal je recept zdravniku in ta je napisal na prazno stran: »Pojejte en guljaš in spijte nekaj konjakov.« Podal je listek kmetiču, kateri je precej urnih korakov odšel.

Kmalu je sedel v restavraciji za pogrnjeno mizo. Prišel je natak in ga vprašal, kaj

želi. Kmetič vzame iz žepa listek in ga pomoli natakariju.

»Ta zdravnik, ki je precej tu zraven, mi je dal potrdilo, da se smem pri vas najesti in napiti«, pravi kmetič in se obližne na široko in dolgo.

Natakari je poznal pisavo in je verjel. Saj je bil zdravnik tudi stalen gost, in je imel kredit. Večkrat je malenkostne vsote, za katere se mu je zdelo vredno seči v žep, plačeval ob tednu ali tudi ob mesecu. Šel je natakari in kmalu prinesel guljaš, ki je kar še getal v nos in nato je postavil na mizo še eno buteljko konjaka.

Kmetič se je najedel in napil in radosten odšel. Natakari pa vzame knjigo dolžnikov in pripiše k računu zdravnikove precej velik račun za kmetičovo čevo kosilo.

Čez nekaj dni je prišel zdravnik v restavracijo. Bilo je prvega in nameraval je plačati svoj zaostanek. Kako se pa začudil, ko opazi med drugimi tudi račun za kmetiča. Natakari mu je pokazal, da se je pred kratkim najedel in napil neki kmet in mu predložil zdravnikovo potrdilo. Zdravnik se je spomnil, da je res napisal svojemu pacientu na listek, naj boje en guljaš in spije nekaj konjaka. Ni pa mislil, da bo znal kmetič njegovo nepremišljenost tako dobro izrabiti. Kaj je hotel, plačal je račun in si mislil: »Boj se da plačam, kot da bi se norčevali iz mene. češ, kmetiče je opeharil!»

Tako se je nedolžni kmetič enkrat pošteno najedel in napil, ne da bi vedel, da je na pravil zdravniku neprijetnosti.

POIZKUSITE!!!

Kočijaž je prišel na vrh klanca, kjer se je cesta jela počasi spuščati navzdol. Napol je vajeti, se zravnil in rekel (zmomljaj ali zamokaj) — in konja sta se spustila v dir.

Kdor je tako »kunšten«, da zna napisati, kako je zamokaj kočijaž, naj odgovor pošlje na čukovo uradništvo, ki objavi na častnem mestu njegovo ime in mu ob priliki solnčnega mrka pripne zlato kolajno iz repe.

NA CESTI.

A. nagovori B-ja na cesti: »Molim gospodin malo valre da si zapalim cigaru.«

A. mu slučajno slopi na nogo ter se opraviči: »Izvinilo gospodin.«

B. »Kaj izvinilo? Pred nekaj dnevi sem si izvinil nogo, sedaj pa vi zahtevate še enkrat.

Iz vojnih časov.

General Zabitzkovič je prišel pred nebeška vrata in poklat kratko in energično. Ključ se je obrnil v vratih, prišla so se, toda mesto Sv. Petra, sta se prikazala dva mala angeljčka, ki sta skupno držala težki nebeški ključ. General Zabitzkovič, kako je, da ni Petra. In razvije se med njima pogovor:

Angelj: »Peter je takoj ko je začela vojna, odložil nebeške ključe in zasedel neko mesto na fronti. Sedaj ima ključ od Dardanel v varstvu in sedi v Gallipolu.«

Zabitzkovič: »No, potem me vite preljubemu Bogu!«

Angelj: »Zelo mi je žal, toda ljubi Bog se nahaja že doli ob časi na zapadni fronti.«

Zabitzkovič: »Toda, kdo pa skrbuje potem gospodarstvo v hiši, ko so vsi odsotni?«

Angelj: »Oh, gre čisto doli! Gospodarstvo vodijo naravnost očaki Abraham, Izak in Jakob.«

Zabitzkovič: »Da seveda — vno tako kot pri nas doma!«

O KOKOŠI, KI JE NESLA JAJCA.

Janez Krompirjevec, do obranec je prinesel iz Galije živo kokoš in pripovedo-

val svojim prijateljem o nji, kako jo je našel in dr. Ta je znesla vsak dan na vsa zgodaj dva jajca in ves navdušen je pripovedoval Janez okrog svojim sosedom, kako pridna je njegova putka! (Jajca pa so kokoši podtikali njegovi prijatelji). Deseti dan pa kokoš ni ničesar znesla. Zvečer je pa našel zopet pod njo jajce. Na njem je bilo napisano s tinto: »Ne morem več.«

TISKARSKI SKRAT.

Pretekli teden smo čitali v nekem listu poročilo o obnem zboru »Društva preizkušenih babic«. Glasilo se je: »Predsednica je najprevo podavila vse navzoče in obnem otvorila obnem zbor.«

DOBER RECEPT.

Najboljše in najuspešnejše zdravilo zoper vsako bolezen je tole: Naberi si kadar svetli solnce v star, ponošen ženski slavniki gorkega ne predebelega livja ter ga posuši na dobro zakurjeni peči. Ko se ti je živje na peči dodobra posušilo (to traja ponajveč par dni) poberi ga skupaj in ga zaveži v

naglavno ruto. Paziti pa moraš, da se ti živje ne izkadi, ker sicer ti ga nič ne ostane. To rabiš potem kot izborno mazilo, zoper vsako bolezen, ki te nadleguje, kadar si zdrav.

LEP SLAVOLOK.

V Ljubljani je noriščica na Studencu. Ko se je minister R. vozil po Sloveniji, so ga počastili tudi na Studencu z lepim slavlom. Sredi je bilo napisano: Dobrodošel!

NI, DA BI VSAK VEDEL.

Nekdo, ki je bil na vsak način zelo bistre glave, je pisal svoji ljubici tla daleč čez lužo v srečno Ameriko.

Nesel je pismo na pošto in ga izročil kar pošljočemu uradniku. Pismo pa je bilo brez naslova. Vprašal ga je tedaj uradnik, kam je pismo namenjeno, ko vendar nima naslova.

»To pa nobenega nič ne brigala se odreže oni.«

»Kako pa naj pismo potem pride na določeni kraj. Pa zakaj ga niste naslovili?«

»Zakaj, ali mora ravno vsak vedeti kam pišem?«

„Virtuozinja...“

OČE: »Če vzamete mojo hčer, dobite 50.000 lir dote, hišo na mestnem trgu in bogato balo.«

SNUBEC: »Toda — brez klavirja.«

Ena iz Loke.

Možakarji sedijo v gostilni. Glasni so že in razgreti. Pozna se jim, da je ura že precej pozna in da so pozabili na domovo in tudi na to, da jih vsak hip prikelo iskati skrbno ženske. Posebno pri eni mizi tam v kotu so bili možakarji najglasnejši. Izmed vseh pa je bilo slišati velikega slokega možaka, ki so ga klicali za Biča. Pogovor se je sukal o letini o vremenu in o zadnjem novoletnem potresu. Naenkrat pa se je pogovor obrnil čisto drugam, in tega hočemo verneje poslušati.

»Ali ste ga že zaklali?« vplje od sosednje mize možček nad Bičem, ki sedi široko razkoračen v kotu.

»Kaj bi ga ne«, pravi Bič, »porodil se je in prosil je že kar sam. Včeraj smo ga podelali v salamo. Nisem neumen, da bi čakal, da mi ga ubije Bog. Tako delajo Trzinč. Jaz ga pa ubijem kar sam in tudi sam naredim salamo.«

»Pa tudi ti si se poredil«, pravi sosed, »včasih si bil bolj suh, sedaj to je pa kar zalilo in res si debel.«

»Triment, zakaj bi pa ne bil debel, saj imam prama v dimniku«, se odreže Bič in prime za kozarec, da ga zvrne v brezdnost.

Vsi so se smejali, in nekaj jih je reklo:

»O, da bi bil zato debel, ko ti v dimniku visi tista suha mrha, ne verjamem. Olej, jaz otopam dan na dan tiste salame, pa kakšen sem; suh kot bi jedel trske, ne pa mastno salamo.«

»Kaj boš ti«, pravi Bič. Ti se bojiš za vsak košček in s salamo mažeš le zoba. Moja stara pa dene vsako jutro kuhati tri kladre salam in jo pojem eno kladro naenkrat. No vidiš, to tudi kaj zaleže. Zato pa smo kot smo in udaril se je Bič po trebuhu.

»Veste kaj možaki«, se oglasi mali Janez tam od peči, »čudno se mi zdi, da je prišla pri nas ta stvar tako v navado. Saj že ni hiše, kjer bi mesto krompirja ne jedli salam. Prav nič čudnega ni, če kdo pobije v enem tednu par takšnih praščev, ki imajo kopita in grivo. Če greš skozi vas ob katerem času hočeš, vidiš boš povsod, kako se vsak trudi, da bo imel kaj za v dimnik. Jaz bi predlagal, da napravimo kar skupno vaško preka, jevalnico. (Bravo, dobro). Tu naj bi prekajevali svoje, kako bi rekel svoje prame, šimljine in ne vem, kako se jim še reče. Najbolje bi pa bilo, da bi jih nič ne razsekali, ampak bi jih obešali v prekajevalnico kar cele. (Bravo, dobro, ta je pametna). To pa radi tega, ker bi prvič prihranili delo, drugič bi bil pa meso izdatnej-

OVIRE.

Groteska v dveh dejanjih.
Spisal B. KARLO.

LUKC: Ali res? Ali jih je že deset? Je k zvezi in nerodno pokuka, tako, se mu vidi ves »nabiksan« madež. Ne pride k njemu, hoče pogledati tudi pa mu po nerodnosti stopi na »šiljčke«. Kot divja zver plane po koncih Lukc.) Ali ne veš, da me boli!

V. PRIZOR.

Nadica pride izza kulise.

NADICA: Gospod režiser, gospod režiser!

REŽISER (ki je ravno zapenjal Stalduki: če od zadaj, popusti vse in pri- te k njemu.) Na uslugo, gospodična Nadica!

NADICA: Prosim, gospod režiser, ali mi lahko zapeli tale gumb tu zadaj.

REŽISER: Oh! Z največjim vese-

ljem! Blažene moje roke, ki morejo služiti tako lepi boginji!

NADICA: Oh, gospod režiser, vi se norčujete z menoj! (Ga kaketno pogleda.)

BORIS (ju ošine s pogledom, nato na drugi strani.) Gospodična Fani, glejte, glejte, na vratu se vam je odpel gumb! Ali smem zapeti? (Na glas, da slišita ona dva.)

FANI: Dal Prosim Prosim! Gospod Boris!

BORIS (pogleda na ona dva in glasno.) Kako lep vrat imate, gospodična Fani, tako bel kot labudov!

NADA (se nenadoma ozre. V tem hipu poljubi Boris Fajfo za vrat.)

FANI (zašepče.) Ah! No! Gospod Boris!

NADICA (sama pri sebi.) Le počakaj! (Glasno.) Gospod režiser (ga ljubko pogleda.) Še tukaj! ... Da tukaj na prsih, še ta gumb! Tako! Sedaj pa! Izprašajte

me še enkrat ulogol ... (Gresta v ozadje za kulise.)

LUKC (se je že napravil. Hodi kot bi hodil po jajcih. Fajfo ima v ustih, nekoliko trebuščka, v fraku, veriga. Se uč ulogo in govori sam s seboj. Nato se vsfavi, kot bi se na nekaj važnega spomnil, dene prst na čelo...) Vseeno se mi zdi, da sem nekaj pozabil...! Strehanca, orehanca, kaj bi bilo? (Naštevaj). Šimeljčke imam (kaže na čevlje). Hlače imam, nabiksal mi jih je tudi... Fajfa (jo vzame iz ust) je tudi... frak (se ogleda) tudi... cilindar (se odkrije) tudi... ure... no samo veriga za »krle«... tudi (jo potežka) trebuh (se potrepelje) je tudi... Mhm! Sedem... More biti osem! (Premišljuje in se prime za brado. Se razkorači, pomakne cilindar nazaj in se udari po čelu). Zdaj sem se spomnil! Brada mi manjka! Oh! Kje je brada? Kje je moja brada? STANE: Kaj pa ti je?

LUKC: Brade nimam!

še, ker bi ga se ne oprilelo tolko saj. Kaj pa nam koristijo tiste salame! Usušijo se ti, da so drobne kot špagi. Kako pa se hočeš potem zrediti. Mali Jančar se je vsedel in močje so pričeli stvar prereševati. Vsi so bili mnenja, da če bi prišlo do tega, bi lahko pokupili veliko več živali in seveda tudi več zaslužili. Samo Bič je bil nasproten. Branil se je in zagotavljal, da so salame najbolj tečna jed, katera nlega veseli bolj kot ga je veselil prelepi volaški stan.

Dolgo so še močje menili in končno prišli do sklepa, da hoče Jančar predlagati, da dobro premisliti in preudariti ter stvar spellati precej ko najdelo primeren prostor kjer postavijo prekalevalnico za prame, šmelice itd.

Preizkušnja.

»Neizobražen« krompirjevec Borigela je prišel k »vojemu prijatelju« Debelušniku (družba: Debelušnik et Sušnik) v urad in mu rekel: »Na tu imaš 1000 gold! Shranj mi jih, jaz moram na vojno!«

»No, vidiš, tukaj sta moj knjigovodja in korespondent, ta dva sta lahko za pričo, da si mi res dal! Torej ne zahtevaj nobenega potrdila več?«

»Dobro!« pravi Borigela in odide mirno. Čez tri mesece so ga spoznali za neposobnega in ga poslali domov. Prišedši domov je najprej tekel k Debelušniku et comp. Sušniku zahteval svoj denar nazaj.

»Kaj, meni si dal shraniti 1000 goldinarjev?« se je razburi Debelušnik.

»Kaj pomeni to?« se je prestrašil Borigela. »Saj je bil zavezan tudi tvoj knjigovodja in korespondent!«

»No, ali mi je res dal Borigela 1000 goldinarjev?« se je obrnil Debelušnik k svojim uslužbencema. Krepek: »Ne!« je zadonel po sobi.

»No, veš kaj, jaz vložim tožbo!« je planil Borigela, k

vratom, toda že ga je zgrabil Debelušnik za ramo:

»Ostanj, osel, tu imaš svojih 1000 goldinarjev, poskušaj sem samo, če je moja služba čud zvesta!«

VIS-A-VIS.

Na ajdovskem počasnem ekspresu sedi Francka in nji nasproti gospod Brze. Prijazno se razvije med njima pogovor:

»Gospodična«, ti reče »danes ste moj lep vis-a-vis!«

Radovedno je vprašala ne:

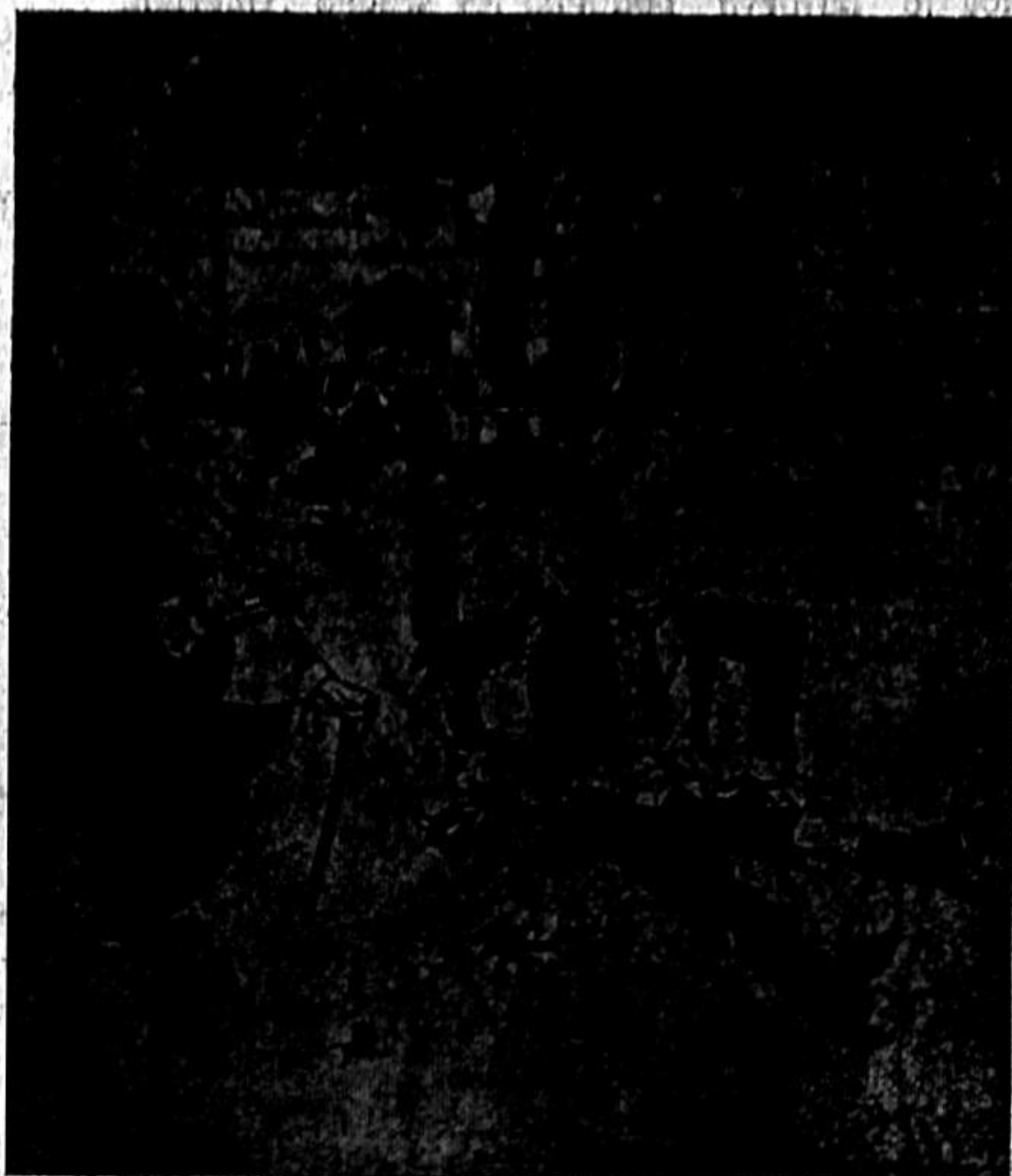
dolžna Francka v Vipavi svojo mamičo: »Mama, gospod Brze mi je rekel, da sem bila danes njegov lep »vizavi«. Kaj pa je to mama?«

Mama je razložila: »Dobro, vidiš ti si tu, in tam le je gasilni dom, to je vis-a-vis!«

Naslednjega dne se je peljala Francka z mladim gospodom učiteljem Borisom v Gorico ... seveda na korljari. Sedela sta nasproti drug drugemu. Tedaj pričnema pogovor:

»Gospod, učitelj, danes ste vi moj gasilni dom!«

Človek iz rakete.

»Častitam. Tega pa še nisem videl ne doživel, da bi človeka iz rakete izstrelili!«

»Predržeš! Jaz sem pirotehnik in se je le bengalični ogenj prehitro vžgal!«

Učitelj si je vse kaj drugače mislil in postal rudeč ...

SE HUISE BI BILO. Poznam nekega gospoda, ima navadno reči pri vsaki priložnosti, ki jo zve: »Se huiše bi bilo, če ...«

Nekega dne mu pripoveduje tovariš: »Včeraj zvečer prisel bankir S. domov in našel svojo ženo v objemu svojega prijatelja. Zgrabil je samokres, vstrelil ženo, prijatelja in nato še samega sebe.«

»O, se huiše bi lahko bilo!« je rekel mirno sosed.

»Kako to? Huiše ne more biti, ko so vsi trije mrtvi!«

»Da, toda jaz mislim, če prišel prejšnjajšim, tedaj lahko tudi mene zadeli!«

Lastninski čut.

Francoski: Pierre Valdagne

Moral sem po opravih oddati provanco. Pozabil sem to ugodno priliko, da dolgem času zopet obiščem svojega starega znanca Ernesta Marotta, ki se je tam nastanil živeč od svojega velikega kapitala in v družbo svoje hišne čestitije staniti in svojih poslov. Bil vam pravcati original, ta Ernest Marotte, — pravi stari filozof, ki se je zmeraj prepiral kregal čez vse novotarije, ki se nikoli ni mogel sprijeti z življenjem.

»Ali Marotte, ti pretiravaš!«

»Jaz da pretiravam? — Nič dar in nikoli. — Ljudje danes pravi idioti, tepci in lanczi. — prenapeti rez vsakega okusa!«

»Pa kar brez izjem tudi?«

»No, — saj vendar sam ve, da izjeme še prav dobro poznajo. — Ti bom ukažem primer!«

Sploh jaha sva se z Marotte

STANE: Kaj nimaš?

LUKC: Bradel Bradel!

STANE: Saj jo imaš! Kaj se ti meša?

LUKC: Tebi se mešal Brado mi dajte! (Leča po odru). Brado mi dajte! Brade nimam!

REŽISER (pride iz za odra): Kaj pa je?

STANE: Luke pravi, da nima bradel!

REŽISER: Kaj nima?

STANE: Bradel!

REŽISER (se udari po glavi): Saj res!

STANE (ga začudeno gleda. Sam pri sebi): Tudi ta veruje! Tudi temu se meša!

REŽISER: Joško! Vsi na oder!

VSI (prihajajo iz kulis).

REŽISER: Veste, kaj smo pozabili? Na — brivca! Kdo nas bo pa sedaj maskiral?

JOŠKO: Saj res!

VSI (se spogledujejo).

REŽISER: Kaj zija! Brž naj teče kdo po brivca! Zane, ti teči!

ZANE (beži).

REŽISER: Oh in že toliko ljudi v dvorani!... Kulise! Pripravite kulise!

JANEZ (pripravlja in zabija, da se Bogu smili. V dvorani šum in ploskanje).

TONČE (prileče): Slišite ali ste naročili kaj vina v dvorano? In bufet?

REŽISER: Bufet. Ah! Komu sem naročil?

STANE: Nikomur!

REŽISER: Da, da, prav praviš, nobenemu! Ah pošlji enega, naj gre po onega Franceta, ki vedno teči!

TONČE: Pojdite se solit, če niste znali prej preskrbeti, tudi sedaj ne bo nič. Ali je treba imeti dovoljenje!...

REŽISER: Kaj bo sedaj!

TONČE: Nič. Ljudje se jeze!...

REŽISER (gleda na uro): Pa naj

sel Oh že štiri in enčetr, pa še brivca n

TONČE: Da, da, pa dajte hitro, č

misli! (Odide.)

VI. PRIZOR.

Ostane režiser sam. Vstopi Nadica.

REŽISER: Ah, gospodična Nadica, kako ste lepa. Kot mlada, zaljubljen študentkinja!

NADA: Res? Ah, vi se samo šalite gospod režiser!

REŽISER: Kaj bi se šali! Ali šali človek, kadar stopi v svetišče lepo in se glasno začudi? Ali se šali takrat (V zanosu). Ah, kako Vam pristojata gozd bujnih las, ki se spuščata po tak ljubkem vratu kot val čez valove, kot

NADA: Ah, gospod režiser, danes ste pa cel pesnik! (Ga pogleda zaljubljeno in se koketno ozre na okrog). O čujte (poveš srmežljivo glavo in zaradi). Zopet se mi je odpel gumb na vratu ali mi bi...

(Dalje.)

polju. — Mahoma je steg-
roko ter mi pokazal na
katero je obdajal krasen
polj lepih dreves.

»Poglej samo to«, — mi pravi
Marotte, »samo poglej, ka-
je to neumno sezidano, —
ti leto ni od tega, kar so to
obljubo skup spravi, — in i-
ajo ti pogum zvati to celo
rad« — kako je vendar to
prilicno, grdo, brez vsake
asote. — Polkrajina je bila
kako krasna pa so jo popolno-
a uničili s to svojo zidavo.
Seveda, bogataši so, pa ne
do, kam bi prej, rabili svoj
mar. — Pa se jim vse klanja
vse časti ta njihov »grad«.
Torej, vojni bogataši, — kaj
ne?»

»No, to še ne. — On se bavi
zgodovinski preiskavanji
nek gospod Fassine Viktor,
ki živi od bogastva svoje
proga. — No, to ti je nekaj
sebnega.«

»Pa kdo je vendar njegova
prva?»

»Kdo bo to pač natanko
del?»

»Pa ti, — si kaj v stika s tem
ssinom?»

»No, seveda sem prisiljen
čas do časa obiskati jih,
ali rečem ti, — on je zme-
kot črv v svojih knjigah in
piškli, — ona pa je čisto na-
dne ženska, brez lepote in
anja. — Tam ti goji kokoši
glasevir igra. No — igra kot
igrala z nogami, ali kaj ho-
š, — taki ljudje se še nekaj
ujejo. — To se prav moraš
ejati. — Kot sosedje so me
Fassine nekoč obiskali. —
oral sem jim potem vrnil
set. — Od daleč me je njih
sestvo jézilo, — ko sem ga
azoval od blizu, me je bole-
srce. — Eh — niso pač hira-
i denarja pri urejevanju pa-

lačo in vrta. — Ta Leonija
Fassine je dozdnevno jako bo-
gata, — Pa odkod to boga-
stvo? — Uganka. — Skriv-
nost. Pa so ti napravili ogrom-
ne sobane, katere so napojili
s prisiljeno eleganco. — Po-
zlačeni fotelji, — po vseh ste-
nah in zidovih zrcala in vse
preobloženo s svilo, z dragimi
orientalskimi preprogami. —
Kosil sem tudi pri njih. — No,
dragi moj, namiznega luksusa
si ti ne moreš niti predstavljati.
Najfinišje platno, — naj-
tuzje srebro. — Ah kar se tiče
konverzacije, — to si že lahko
predstavljaš, kako je bila dol-
gočasna. — Fassine ne pozna
drugega kot svoje 17. stoletje
in njegova soproga pa ne ve
govoriti o drugem, kot o svo-
jih kokoših in o svojem glaso-
virju. Uprav žalostno je to
bilo.«

Medtem sva se približevala
vrtnemu vhodu te vile Fass-
novih. — Nudil se nama je
pogled na lepo urejene gredice
polne lepih cvetk, ki so bile
kaj skrbno gojene. Nisem si
mogel kaj, da ne bi tega opazi
proti prijatelju, ki je takoj
imel pripravljen odgovor:

»Seveda, — seveda, pa oni
pač tudi vedo, kaj jih obdela-
vanje stane, — koliko morajo
plačevati vrtnarju. — Pa na
vse zadnje, — zakaj sploh ta
vrt? — Prosim te, kaj pomeni
ta plošča tako gladko poreza-
ne trave? — Pač nič drugega,
kot da se jim ljudje čudijo in
jih povišujejo. Brigajo se pač
le za to, kar se ravno vidi. —
Za njihovim gradom so pa pu-
stili gozd zarašen in negojen,
kakor je bil prej. — Prosim
te, — kje je ta skladnost, —
lepota, — eleganca?»

»Pa avtomobil imajo pač
tudi?»

(Dalje.)

PISMO.

V. Princello Champlitt.

Silnatishna Sieto!

Za šna slupatika kartoljua me
glanta, mi plače molto.

Al sapermi amato?

Come molo dlee di un Largishao
Numero di Amigranti.

Ma cuvestu lo a Sovillato Ciamar-
mi asoata.

Ma jo non sono akoata ankora
kon non šuno?

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Spethjoro Ma ne mene?

O pure a kuella di paponca al pre-
co pure.

Perko meno le paštillu non mi en-
korano non clo la tole!! E per hui-
dita non stia pensate a Tripoll a non
če perikulo. Jo non poso lar atan-
cione a kvešta Siniorina če la pasla
lia škampa a Boka Adešo Jo maado
a le!!

Jo molto meno conzidero Ke ella
me abia protezo Al Enderizlo delle
sue.

Paštillu l'pol mandarre pure
al šno amato Sp

Pisma.

IZ MODENE.

pošiljajo pozdrave: Bremec Avgust, Lokovec; Opmišček Avgust, Podgora; Drašček Ferdo, Kanal; Božič Ivan, Gorjansko; Marec Oskar, Vrtojba; Mušič Ludovik, Povir; Kovačič Gabrijel, Rakovec; Kedolja Michael, Gorica; Volk Jožef, Crnice; Vodopivec Josip, Ravle; Gec Andrej, Vreme; Kobal Vincenc, Cerklje; Perič Janez, Brestovica; Legiša Josip, iz Neunje vasi; Kumar Josip, Sempas; Lapajne Josip, Razgov; Mahnič, Orenje; Birs Roman, Rihenberg; Skanparle Ivan, Dolenje; Kovačič Vinko, Oštrožno Brdo; Debenjak Vladimir, Kanal; Marcola Anton, Ugovica.

ČE DVE ŽENSKI ENEGA MOŠKEGA LJUBITA.

Pred kratkem sta se v Iloku v Slavoniji dve gospodini radi enega fanta, katerega sta obedve ljubili, sprli in stepli. Pri tej priliki je Katka zgrabila za nož in ga zabodla svoji nesprotnici Mari večkrat v glavo. Maro so prepeljali nato v bolnišnico, Katko pa v kešjo.

POZDRAVE IZ AFRIKE. (TRIPOLI).

Slovenska fanta, dodeljena k tripolitanski železnici v Afriki, pošiljata pozdrave starišem, bratom, sestram, in prijateljem ter sploh vsem slovenskim dekletom. Posebno pa fantom letnika 1906, ki jih neusmiljeno težko čakamo, da nas rešijo iz teh žarčih klešč in opekle tripolitanske zemlje. V ti zapuščenih pokrajinah nimamo drugega, kakor 18 mesecev dolgo makarone in panjoke, še tiste stanejo vsaka en zob. Pretekli so tudi že prazniki, v katerih smo bili žalostni. Jedli smo le enkrat na dan, še takrat je bila le kamela. Če hočeva od našega doma pisma brat, si morava prej kamelo poiskati. In v Tripoli podat. — Pavlovčič Janko, Idrija; Kaluzo Josip, Trst.

Rešitev uganke

1 mož — 3 krajcarje.
5 žen — 10 krajcarjev.
14 deklet — 7 krajcarjev.
Skupaj 20 ljudi za 20 krajcarjev.
Prav so rešili:

Pilipič Bogomir, Renče; Premrl Ivan, Sv. Miklavž; Dušica Mihaljevič, Lokovec; Ado Hakovč, Zidani most; Maks Furlan, Gorica; Ivan Valič, Dutovlje; Jakopin Anton, Kačjavas; Ožela Bilek, Opatija; Jernej Sešek, Ljubljana; Viktorija Rosič, Trieste; Franc Česnik, Selce; Olga Madon, Bukovica; Alojzij Škrli, Gragar, Stravnik Engelbert, Dravograd; Brandolin Ivan, Trst; Kornelija Škerbič, Ljubljana; Probst Henrik, Duplca; Matko Kert, Prjmskovo; Pavel Sraunik, Ljubljana; Matija Cigol, Ljubljana; Pečar Avguštin, Katinara; Božek Rudolf, Sežana; Gorjanc Alojzij, Playe; Gino Vascon, Trieste; Pavlica Amfova, Šmarje pri Stanjelu.

ZENITNA PONUDBA IZ FRANCIJE.

Dragi Čukci!

Ker si Ti najbolj poznan med ljudmi, posebno pa Te rado berejo dekleta, se obračamo mi slovenski Francozje na Tebe z ženičeno ponudbo.

Kar je nas Slovencev v Franciji, smo večinoma še vsi ledig in frej; radi bi pa skočili v zakonski jarem. Pa naj vrag vzame vse skupaj, tu

pri nas je vse polno deklet raznih narodnosti, pa so preveč lahkožive in porabijo tudi preveč pudra in parfuma.

Mi bi na morali veliko več zaslužiti, da bi ga njim tegnili, ker je zelo drag.

To se pa nam ne dopade, želimo samo poštena dekleta, brez šminke in krinke, zdravega razuma in pridnih rok.

Bogatih ne maramo, da bi nam očitalo, koliko so imele dote, samo, da so pridne, kakor smo mi.

Tudi ne plemo nobenih alkoholnih pijač, razven pivo, vino in šnops, tako, da se nam debelijo trebuh.

Torej, dekleta, le vkup, da se spoznamo in zaljubimo, hočemo pa dobiti slika, da določimo, katera bo za tega ali drugega.

Nas je dvanajst, kakor apostolov in zato, dekleta, le vkup, da bo očeč še ta predpust.

Dekleta, korajžo in šnajt pa figo v arzet pa bo dobro.

Slep jezdec.

Kako si predstavlja svetovna diplomacija na najgotovnejši način doseči raj miru in sprave med narodi.

ENA OD TOLMINCEV.

Pokojnemu g. dekanu Kragelj-u je prinesel fantiček iz Čadrga koš hrušk, rekoč: »Hrušk sm ti prinesu sa mešče (mohke) ki da t. h. baš ledu ki uk (volk), na z je pakuši ad-na«. In usuje na pisano mizo pred dekana.

Dekan mu da dvajsetico in naroči, naj se prihodnjo nedeljo oglasi njegova mati pri njem. Vsa vesela je prišla drugo nedeljo žena k dekanu.

»Gospuad nunc, ist sm mat ad tojstga puaba, k'jem je u nedelje tejshe dabre hrušče prinesu«.

Dekan je pokaral ženo, kako da uči govoriti svojega sina. Žena ostrmi: »Ježeš, ježeš, beja pa ki jim je deu? Sej sm ga ču teden prej učila, kakua naj gauari sej sm mu čela, de gaspada ahta na besieda ki svine na ta garak d...«.

Dekan je zbežal.

Ta dogodek je pokojni Kragelj sam pripovedoval svojim prijateljem.

STRAŠNE SANJE.

Po novem letu so v Mariboru dve gospe in ena gospodična kupile od nekega gospoda srečko. Ta jim je rekel, da bodo na to srečko dobila opremo za spalno sobo in enega debelega prašiča in da naj gledajo v liste, ki bodo obvestili, katera številka je zadela.

Starejša gospa je rekla, da odstopi dobrotke onim dvem. Ko so šle spat, je gospodična sanjala, da koljejo štiri mesariji prašiča in da je vsak vzel eno nogo seboj, ona pa da je dobila samo glavo. Drugi dan je premišljevala in je sklenila, da se dogovori s

z mlajšo gospo, da bi ona dobila prašiča, gospa pa opremo za spalnico. Gospa je bila zadovoljna, zato je gospičena takoj vprašala več mesarjev, kateri bi njenega prašiča najbolj po ceně zaklali. Z enim se je vendar ugodno dogovorila in sicer je zahtevala, da bi napravil dobre klobase, on pa je rekel, da bo to storil, če jih ne bo hotela sprejeti, jih bo nazaj vzel. Rekel je namreč, da ima stroj, v katerega dene celega prašiča na eni strani, na drugi pa pridejo izgotovljene klobase ven. Če pa ni zadovoljna, dene zopet klobase notri in pride zopet prašič ven. Ta stroj, je rekel, je zanesljiv, kajti del je že notri staro žensko in je na drugi strani prišla mlada ven. — Vse tri ženske so čakale 4 dni in čitale vsaki dan liste od začetka do konca. Ker pa niso nič novega izvedele, je mlada gospa pregledala kupljeno srečko in le opazila, da je ta srečka bila izrečana že 23. decembra 1925. Ker so se vse tri nafarbale, trdijo sedaj, da niso kupile srečke.

CAJTENGE PRED 1926 LETI.

Bila je pri neki slovenski družini guvernanta, ki je učila otroke sledeče se glasečo pesmico:

Eno brumno dekelce,
v kamrici sedelo je;
Cajtenge je bralo glih,
da Jezus rojen bo.

POZORI IZ KOMNA. POZO

Sem fantič še mlad,
oženil bi se rad.
Na brda v Komnu stanujem,
nsem še star, zato se ponu

Črno rujave imam lase,
bistro oči, pa ravne noge,
lepo, prelepo mi je ime;
živo bistro mi blje srce.

Me komenske punce imajo kaj
prelepih so tankih nožic,
in kot roža rudečih so lic,
pa pravijo, da sem prestar, te de

Zato bodi si Marička, Jožica, ali Ma
če se hočeš z menoj oženiti
ne zamudi prilike v Komnu priti,
če ne veš kakšno imam ime,
obrni se na Čuka Ti on že pove.

STANOVANJSKA BEDA V MARIBORU BREZ KONCA IN KRAJA.

V Mariboru je proti koncu lanskega leta neka stranka morala zapustiti svoje stanovanje, to je svinjalev, katerega je gospodar hotel izti za svoje svinje, dne 24. decembra je bilo odredeno, da morata stranki v Cvetični ulici zapustiti svoji stanovanji in prebiti božični čer na cesti; neki gostilničar na žaški cesti je dal obesiti na svoj lep izdelano tablo z napisom: 1926 je samo za lasne goste dovoljen. Tudi dal pij in jej in potroši denar v gostilni potem ti bo še le dovolje stanovati v hlevu.

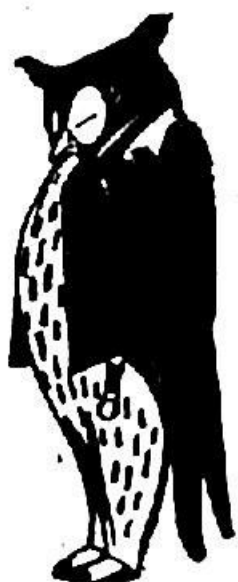
V MARIBORU JE BUBIKOPFO VEDNO MANJ.

Ko je zapadel velik sneg in prišlo hud mraz, so imeli nekateri bubikopi solzne oči, nekateri so si ce pri lasarju kupili kite in jih priličili k svojim lascem. V Ooetzovi dvorani je bilo videti pri koncertu dne 1. januarja v parterju 30 bubikopfov, v galeriji pa samo 4. Seveda se pri stih, katere so imele klobuke: i k pice na glavi, ni moglo ugotoviti, so bubikopi ali ne. Na plesnem večku dne 16. januarja pa je bilo v parterju samo 8, na galeriji pa le 5, dne 23. januarja je pa bilo 26 bubikopfov v parterju in 9 na galeriji. T v se kaže, da bodo v Mariboru v bubikopfi polagoma izginili. —

jo, da nameravajo tolminske tete prirediti na Svečnico z poslenimi silami lov na moške. Zanke pušice in — medene srčke imajo b e ze pripravljene v magazinu »bric«. Pravijo tudi, da je ena me pripravami za lov nekaj izgubila, k je izgubila, pa ne ve nlike.

Pravijo, da se ona kratkolasa d klica zelo fantom ponuja, da jo nob den hudir ne mara, ona misli, da se mlada. Čuk pravi, pa, da je prestara.

Pravijo, da so tudi v Komnu močan potres; saj so celo zidovi p kali, kezare se leteli raz miz..

o sta Mary in Kary zapila „licenzo“ (dopust).

(Konec.)

li ne veš — »licenzat«
prekl'it urlaub, ti! Jaz s'm s'
poštu, da ga ruknemo kak gla-
le žalostno izpregovoril Mary
v farmacio.
mpak usoda je hotela drugače. Ni
oni sanjal Mary o ušeh!

ary je zvedel, da se licenza ma-
zato se je zmalalo tudi 25 debe-
ir. (Debele lire namreč več zale-
kol drobne, po Marlyjevem
nju!) Mary si je spasal že pol
pred večerjo, ki je navadno ob
ri pop. svojo rjasto bajoneto. Ob
ri je že ušel svojemu »narescal-
z uradu, da bi bil bolj gotov, da
ne izgine iz bolnice sam! Na-
no se Karyju ni nikamor mudilo.

je z njemu nič kaj lastno potr-
vostjo čakal, da je šel iz urada
ej major, potem maršall za
»10 let že sergente maggiore«,
»tione fisso«, »zarukani caporale
giore« in »stupido caporale«. Na-
e je še počesal, si trikrat preve-
ovijalke, si osmažil na majorjevi
čevlje, napisal na pisalni stroj
sladki ljubezni uradno pismo
nafo z neskončno gotovostjo
tičan, da je Mary že odšel. Ko-
e pa odprl vrata, že ga je na-
Mary:

ucefizel augehakt, bent, pa kl si
trkaj cajta?
ebe zdiguje!« se ni zlagal Kary.
o bent, pejmo, pejmo! Na viš,
že pozno!

sta šla naravnost. Naravnost
e in naravnost se pride do klju-
predno se pride do stolice in
jde mizo, že se ob vhodu naro-
t're tist'ga po 2.60 lir, ki je »še
č sladko«, zlasti, kadar ga p-
astonj! »na škrok« bi se bolj u-
o izrazil Mary!

mniti je treba, da je stregla
pče streže še sedaj Mary in
nhmata te sreče, da bi se šla o
reprečati!) v tej gostilni je torej
a zelo lepa gospodična, pogol-
vrstna, božanska. Ali popolnost
v toliko nepopolna, da ni inie-
spodlična seveda!) lepili nog,
ta bila zarukana v to gospo-

da je nosila lepa grdonoska na
le jedila, z vinom pa je stregla
aska, ki je pa že bila za vratni
za Petra kjer se pač dela
či blagoslov. Ne rečem, da bi
dva junaka nič kaj rada ne
Bog obvaruj! Ali nekaj je bilo,
u je držalo za vrat. Licenzat
prekl'it urlaub!« je klet Mary, in
no odkritosrčni, moramo prizna-
tudi Kary, vkljub vsemu sve-
repenenju po domu in po svojih
Franciji!

kl gledaš? Ukaži!
a strežja, kaj peš češ naruoč ti!
e m šou jutre »licenzo«?
ejži, bejži! kl misliš, da poj-teš
tre?! Mor'bit te še na pošljejo
u mene! Ovišno si tudi ti »ši-
kozu«, ku jeste. »Ja hudlč,

sej prau prauš! Pa sej vejn, z'ke
t'ku siliš, kej pie, ti misliš zaradi
»nje!« Ma vejš kej, je pomežlil
Kary, »lu jabuku nel zraslu z'le-
bel«

»Ma tud' za tiebe nel C'pron si to-
ku »doh« (dolg), je še vseglili zme-
ram previsoka za tebe!

»Ja, peš nel buo! Peš p'kljčo ti!
»Pa zakl ju na pokličeš ti, ki pla-
češ? Če mi daš potle soude, da pla-
čem jest, ju pokličem, če ne ju moraš
poklicat pa s'm!

»Ja, peš kej se boljš?
»Jest ne, ma ti se boljš! Sa' sem
ti povn! Ta kl plače, listi pokliče!
»Hm! Mhm! Sinjorina!
»Pokliči bolj na glas! kl se hudlča
boljš!

»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Pa kl gledaš? Kl buš ion samu
selatu! Na vleš, da zgubimo kredit,
če b'ino leli samu selatu?! Saj ve,
da smo oba zarukana v nlo!

»Nu, peš nel buo, u buožjem ime-
nu!
»Sinjorina!
Prišla je in...
»Duje šalate, sinjorina!
»Anche umido!« je pristavil Mary,
Kary pa ga je začudeno pogledal.

»Aha, sej rejs! Ma sej n'vejn,
k'ku se prau po t'ljansku!

»Veš kl! Ukaži pa »šikadente«
(zobotrebce)! »Buio glih tako do-
bro!

»Saj rejs! Bu vsej vld'la, da smo
»nobol! Sinjorina! Štukadenti, pre-
go. Zopet je prinesel bratec.

»Veš kl! Na vsu jezui, ruknimo ga
še 1 liter!

»Pol nel buo!
In šo en liter in še onega. (Vse te li-
tre je nar čal Mary, češ, »da me ne
buo zastoni tako lepo in ljubeznivo
pogledovala kelnarica!«) Plačeval je
seveda Kary, vsak liter sproli, »da ne
buo pr'ječ skupel!

Prišel je končno račun za jedačo.
Naša junaka sta hnela vendar 1 »ro-
čo, da je prišla vsaj račun verifi-
ciat lepa grdonoska sama, Mary se
le osokolil! »Prego signorina... Prego.
Scusi! Per favore... come si chiama
lei?« (Prosim gospodična... Prosim.
Oprostite, bodite tako prijazna... ka-
ko se imenujete) je lečjal,

Gospodična ga je začudeno pogle-
dala in rekla: »Oha!« Kary jezno:
»Conto Sinjorina!« — »Ave: 2
insalate, umido...?« — »e quattro »plu-
niti«, ki je takoj pomagal Kary, škl,
leč prav zaljubljen vanjo.

Ko je gospodična odšla, je Mary
triumfalno pogledal Karyja, pa ga je
ta hitro zavrnil:

»Va bent! Ma kadar le tiebi po-
vejd'la ime, le gledala pol mene, pa
še prou ljubeznivo!

In počasi sta šla proti bolnici v
»rožicah«, (»šladko ginjača«, pravi
Mary), suha, čeprav zelo mokra, na-
ravnost, čeprav vočez! Kary je salu-
tiral postrežku (ker le videj še slab-
še kot kadar je trezen in ker ga je

Mary sunil pod rebra, rekoč: »Ole!
da pozdraviš colonnellota, ki nam
gre nasproti!

Ko sta prišla v bolnico, bi bila
kmalu še kaznovana z zaporom, zato
ker sta zamudila 10 minut. Kary se
je skoro jokajoč oprostil, da ni slišal
trombe! (Jaz mu verjamem).

Drugi dan sta se kmalu stopla radi
Oline. Kary je trdil, da se imenuje Ti-
na, a Mary, da se imenuje Nina.

»Ma kej ti veš, k'st gledal pod
mizo, ko t'je povedala svoje ime! Ker
t'je bli sram, si gledal pod mizo,
zato nisi prou slišal!

»Bejži, bejži! Ti nisi prou slišal
Praviš, da to je lepo pogledala, ko
je meni povedala ime, zato si bli vos
zmešan in si louš zastop!

Drugi dan popoldne je Kary dobil
licenzo, toda ker ni imel denarja, ni
mogel domov. Mary ga je takoj po-
tolažil; češ: »Poldeš pa za pust! Bo
še bolj fajni!

Kary je preklinjal babe kot čič.
Mary mu je pa pomagal, namreč
zapiti še onih 5 lir, ki so jima ostale
od prejšnjega večera.

Zakaj? Zato.

Zakaj stolpna ura v Šmarjah niko-
li ne tečo?

Zato, ker hoče mežnar na vsak
način, da postane njemu enaka.

Zakaj hočelo tolminske prireditelj-
lova najeti tudi par stricev kot
pomagače?

Zato, da im nanosijo bršlana da ž
nim onetejo dvorano kamor spravi-
lo nalovljene moške.

Pravilo.

Pravilo v Domžalah, da namerava-
jo »fralle« kolikor mogoče veliko
fantov potegniti za nos. Zato raj fan-
tje, bodite previdni.

Pravilo v Stolu pri Domžalah, da
so odprli tam nov gostilniški lokal
(bar). Tu bodo pristali stobiljanskih
abstinentov, posebn ob nedeljah po-
poldan sklepali o pobijanju pljanče-
vanja. Napredek za napredkom!

Pravilo v Domžalah, da je gčna
iv, zelo razkačena nad neko osebo,
o kateri meni, da sporoča Čuku nje-
ne novice. Domžalčani smo pa mne-
nja, da naj se i. le lepo potolaži in
naj kaže ne piha tam, kjer ni vroča
in naj se ne praska tam, kjer jo naj-
manj srbi!

Pravilo v Domžalah, da silijo na-
preduje razširjanje Čuka. Vsak že
komaj čaka, da vidi, katera »velec,
gčna bo imela čast defilirati v njem.

Pravilo, da je F. K. jako jezna, ka-
dar prideta dva fanta, ker mora ona
ili pod stopnice.

Pravilo, da se le ravno ista neki
večer tako pozno vračala domov, da
je celo pot izgrešila, da je šla proti
trombinu; Čuk jo je videl.

Pravilo, da sta dve dekleti v
Šmarjah dobili na novega leta dan
na svojem oknu »fanta«. Že bi se
skoro skregali zanj, a sta to opustili,
ker sta uvideli, da ni živ, in da je v
obleki od vitrilola.

Pravilo, da je prišla v Šmarje na
»zimski odpočitek« neka »zelo debe-
la« punca.

Pravilo, da so v Šmarjah pri
Štanjelu sedaj po Novem letu odprli
v »Škofovi hiši« plesno dvorano.
Čuk je mimolete že parkrat videl,
kako so se po plesu fantje z krepki-
mi klofutami tudi »hirmavali«. Da
pa je bila ceremonija popolna, je go-
dec medtem krulil »Te Deum«, »Tan-
tum ergo«, itd.

Pravilo, da mačka lovi miši, v
Zatolminu je pa ravno narobe, da
miši lovijo mačko.

Prirediteljem plesov in predpustnih veselic
priporočamo

serpentine
in
korijandole,
okraske za dvorane
po najnižjih cenah.

Nagla postrežba.

Narodna Knjigarna

združena s papirnico

GORICA

Via Carducci št. 7.

Pravilo, da je v Mariboru na mejski cesti neki vdovec, lanko le to, vse svoje hčerke prisilil k nagli ženitvi; potem je pa sam ob stanovanju prišel, pa so jo bitro zaletel k eni stari babni in jo poročili, a letos pa že vsem slaba prede.

Pravilo, da je v Dragi vasi pri Novem mestu neka M., ki se vozi z brzovlakom k nekemu fantu blizu Domžal na večeravno posvetovanje radi srčnih napak. Baje je nad domačimi fanti izgubila ves up. Zdrav in vesel predpustni čas ji želi Cuk na palci.

Pravilo na Brezovici pri Ljubljani, da S...., kljub svoji bistri glavi ne more utakniti Micko, katera mu je za božične praznike »poslala« srce v »cekorjci«. Zato mu skrivnost razodene »Cuk na palci«. Ta Micka vedno po Ljubljani skače, nosi hlače in pa nostače, kot dve krtače. Večkrat pri njemu v vagonu sedi, se mu na skrivnem smeji, ker se jezi in vsaki dan drugo doži. Če bi zvedel rad naslov, naj pošlje »Cuku« — pravilo — nor.

Pravilo, da je v Mariboru več Dalmatinskih kleti in da se med temi nahajajo take, katere so polne takih gostov, ki nič ne pijejo in jedo, temveč se le grejejo in spijo, so pa tudi take, v katerih je polno gostov, ki mnogo pijejo in jedo, pa nič ne plačajo in slednjič so tudi take, kjer ni nič gostov, pač pa je mnogo miz in stolov.

Pravilo, da si sedaj v Mariboru gostilničarji in kavarnarji razbijajo in belijo glave, kako naj bi odpravili napitnino. Bogatejši so namreč zato, da bi se napitnina ne odpravila, ker dobro vedo, da bi v slučaju odprave.

Pravilo istotam, da se je ustanovilo društvo figovcev, katero je že nasopilo s prekrasno igro »Fantje v kijklah«. Društvo se namerava oborožiti z dvema topoma težkega kalibra iz Tolmina.

Pravilo v Budanjah, da so tam dekleta vpeljala novo modo, da bodo od sedaj naprej hodile dekleta k fantom v vas. In sicer tako-le: Dekle pride k sosedi od svojega fanta, pa jo pošlje po fanta in izgineta v noč. Seveda vse niso take. Druge jih pa hodi v Ajdovščino obiskovat. Nova moda: Za fante je pa moda, da se birmujejo s koli brez škofa večkrat do smrti.

Pravilo, da bodo imeli v Mariboru v slovenski ulici kmalu svoj Cirkus. Ker gospod Jakac, čevljarški mojster, nima nič dela, si je nabavil že več psov, in jih dobro podučuje, bodo kmalu tako zbruhani, kakor je on.

napitnine, morali plačati svoje usluge, medtem ko so drugi zato, da se odpravi napitnina zato, ker vedo, da bi bili potem vsi gostje enako postrojeni. Seveda so zdaj v Mariboru nahaja tudi neki natakari, kateri ne vzame napitnine ali zato, pa prišlele pri plačilu še 16 od sto od računa. To je dobro, da je ta natakari bela vrana.

Pravilo, da so fantje iz K. V. imeli taino sejo, da ne bodo več pili in ne kadili, in da bodo kakšno ilco prihranili in da se bodo na pepelnico kaj zavrtili.

Pravilo, da so neko redelo na K. V. v gostilni tako plesali, da se je še drugi dan po snegu poznalo.

Pravilo, da neko dekle iz K. V. ob nedeljah v dolino zahaja in v ponedeljkah domov prihaja.

Pravilo, da se neki fant iz K. V. pritožuje, da mu je začelo srce otekati, odkar ga je punca zapustila; seveda za bolezen so zdravila, za ljubezen pa jih ni.

Pravilo, da je neko dekle iz K. V. usmiljenega srca in zavihanega nosa, da se marsikateri fant zalubi vanj.

Pravilo iz Kasez pri Il. Bistrici: Koseška vasica prijazno pri cestil stojl, pa vendar snubca od nikoder ni. Dekletca ob nedeljah spancirajo, in se na vse kraje ozirajo, pa od nikoder ga ni in ga ne bo, ker si zlomil je nogo. Urca odbije polnoči in še nobenega ni, poveste so glavico, odšle so v karnico. Ko zjutraj zgodaj so zbude, ena k drugi prilete in šle so k teteli, tam pogovor so imele, da skupaj bodo živele, da bodo rajši krhli pekle, kakor fante čakale.

Pravilo, da je v Jurjevi dolini neki osamljen stric, ki nosi že tri križe na svojem hrbtu, za četrtga pa je bil že pri več polzkušnjah, a do sedaj mu je še vsaka izpodletela.

Pravilo, da v Čerknem nekaterim mlajšim dekletom svetlo zvezde tudi v oblaknem večeru in sicer z ovratnikov. Posebno je neka zaljubljen v take zvezde.

Pravilo, da Tonček strašno zaluje, ker mu je izpodletela huda, da bi postal restavrant.

Pravilo, da zapuskani fantom nič ne strli, čeravno imi nobena »Bidačka« nič ne verjame, ker so pač tudi fante zato, da brusijo pete po klanjih zaradi »draznovernosti« budajnskih devic. One pač vedo, da za njih boljše ne bo, ker jih najraje imajo, a zanje prav malo dajo.

Pravilo v Pliskovici, da je neko dekle, ki pride vsako nedeljo zadnja le maši, vzrok so njeni lepi lasje.

Pravilo v Pliskovici, da je neko dekle, ki bi se zelo rado omožilo za ta pust, ker se boji, da bi se 17. sv. zakrament že v drugo izpodletel.

Pravilo, da v Mariboru zavaruj nekdo vsakega človeka na življenje in smrt, postavi se pa vedno na levo stran zato ker dobro ve, da od te strani ne velja nič.

Pravilo, da imajo v neki kavarni v Vrhinjski ulici v Mariboru toliko krofov, da jih morajo prodajati.

Pravilo, da je v Mariboru 2111 žensk več nego moških, zato si jih moški lahko izbirajo in zato je šla v letu 1925 pri 80 parčkih zakonska zveza po vodi.

Pravilo, da je v Mariboru okoli 17000 žensk in po imenu jih je največ Katic in Mick, pa tudi Maričk je veliko; to so namreč tiste, ki nočajo, da bi jih kdo imenoval za Micke.

Pravilo, da je neki v Mariboru stanujoč Primorec hotel potovati na Seaverni tečaj, da se je pa v zadnjih dneh premislil in rekel: Sedaj imamo v Mariboru cele gore snega in prvi sibirski miraz, nisem več radoveden, kako je na severnem tečaju, ker zdaj tam gotovo nimajo več snega in hladnega mraza, kakor ga imamo v Mariboru.

Pravilo, da bodo v Mariboru od sedaj naprej ob nedeljah in praznikih predpoldnem kopališče in brivnice odprte zato, da bodo ženske luškane in fletkane, moški pa srečani in puskanj.

Pravilo, da so v Jugoslaviji vozili proti nekemu ministru tožbo zato, da jo zopet dvignejo.

Pravilo, da v Mariboru dobiva nekdo kranjske klobase iz Avstrije, kamor pošilja dunajske zemlje.

Pravilo, da so bile v Mariboru pri agitaciji za delavsko zbornico poglavitne sotrudnice — kuharice.

Pravilo, da je po mariborskih gostilnah in kavarnah zapisano: »Peče policijsko prepovedano« da pa gotovi gostje vseeno polejo ali kričijo in se izgovarjajo, da razumejo to prepoved tako, da je policijsko prepovedano bti.

Pravilo, da je bilo pri zadnji eksploziji granat sredi Volč bratih 47 namreč šip v oknih.

Pravilo istotam, da hčerke milo prosijo svoje mamice, naj ne love moških, češ, da se boje hudih oči-mov.

Pravilo v Biljah, da je neka priletna »Madame di Parigi« podarila sv. Antonu dve precej veliki sveči, z upanjem, da ji preskrbi fanta. Bati se pa je, da ne bo nič, ker sv. Anton le bi puščavnik, ter se bival samo s rašički. Zato ji svetujemo, da se obrne do sv. Tihna na Krasu, ker on je bolj naklonjen dekletini.

Pravilo istotam, da je Charlova teta na poti iz Brazilijske vsled hudega miraza zmrznila kljub temu, da je nekl »hajcar« precej benzina porabil.

Pravilo v Biljah, da so se Orehovske punce v nedeljo po sv. Stetanu sprle. In to radi fantov. Predsednica Biljske republike je vsled tega proglasila obsedno stanje in s tem prečila nevarnost revolucije.

Pravilo, da Orehovske punce ne marajo Biljskih fantov, ker so po njih imenu večina brez slika. Zato so začeli nastavljeni mreže vrloj-boncem. In res nekaterim se je že vsrečilo. Dekleta korajža velja.

Pravilo, da so v zadnjem času prišli Turki v Maribor, kjer prodajajo na cesti turški med. Od 1. februarja naprej imajo tudi svojo turško kavarno, kjer se bo pila prava turška kava. Ako bo ta kavarna dobro obiskana, bodo prišli v Maribor tudi Turkinje, katere zdaj pred Mariborom čakajo.

Pravilo, da se bo Zlatičeva in Čičeva želja spopolnila, ker je njuna smrt na obsodba potrjena.

Pravilo, da se mora na postaji v Rušah pri Mariboru iti kakih 7 minut okoli, da se pride na cesto, ki pelje do broda in od tod v Selnico, medtem ko se smejo v Slivnici, Hočah in drugod, kjer je več prometa kot v Rušah, zalezniški tri prekoraciti, da se pride prej do postaje. To pa zato, ker v Rušah trdijo, da drugod ne umejo delati ljudem težkoče.

Pravilo, da v Mariboru in okolici odjemalci Čuka na palci nikakor ni so hoteli verjeti, da je podprefektura v Gorici ustavila ta toliko zaželjeni list.

**POPOLNOMA VARNO NALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica**

r. a. s. o. a.

v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg, številka 6

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, jih obrestuje po 5%.

ter jih izplačuje takoj brez odpuvedl in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje o dogovoru.

**LUGI CALISSANO & FIGLI
IZDELOVANJE VINA ALBA**

Bogata izbira finega vina v steklenicah:

Barbera, Freiso, Barbera, Brachetto, Nebiolo, Asti Spumante, Gran Spumante

Namizna vina:

Grignolino, Belo vino, Navadne v steklenicah

in zaloga pri

SALFATI GIUS.

ZGORNJA, Trg sv. Antona 7, GORICA

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corsò Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavniča **CENTRALA** Rezerve Din.
Din. 50.000.000 **LJUBLJANA** 10.000.000

Podružnice: Brezice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Agencija: Logalec.

Vloge na knjižice po 4%.

Nakup in prodaja tujih valut in čekov.

Nakup obligacij vojne odškodnine po najvišji dnevni ceni.

Izvršujejo se nakazila v tu in inozemstvo in vsi drugi v bančno stroko spadajoči posli najkupanije.

**Manufakturo, perilo, izdelane oblike
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani**

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7